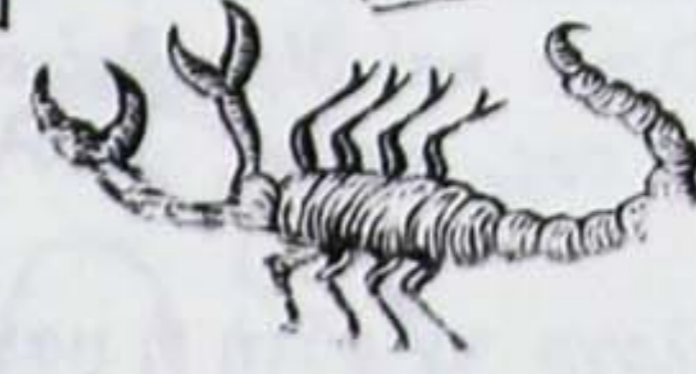

Ο ΣΚΟΡΡΗΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Συντάκτης : Χ. ΔΕΛΗΓΚΙΑΒΟΥΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου Μαλακοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐν Μυτιλήνῃ	Γρ.	30
Ἐν τοῖς χωροῖς καὶ τῷ Κράτει	»	40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. Χρ.	10

Ἵπεύθυνος Α. Α. ΜΑΡΙΓΓΗΣ

Ἐκαστον φύλλον 20 παραδες. — Παλαιὸν 1 Γρόσιον.

Χρόνος πρῶτος πέρνει δίνει
κι' ἔδρα μας ἢ Μυτιλήνη.

Ἀριθμὸς εἴκοσι κ' ἕνα
μὲ δικά μας καὶ μὲ ξένα.

Χίλια ἑννιακόσια δέξα, καὶ ἑννέα τοῦ Ἀπρίλη
οἱ Ἀυστριακοὶ μᾶς ἦλθαν οἱ παλαιοὶ καλοὶ μας φίλοι.

Γιὰ πολλὰ κι' ἀπὸ κομμάτι
οἱ γνωστοὶ μας πατεντάτοι.

Μχ. Λοιπὸν ζητήματα...

Μφ. Μεγάλα, φλιε, καὶ τρανά!
Τῆς Κρήτης ὁ κομύταρος ἐπρόβαλε ξανά
καὶ καθὼς γράφει κ' ἢ Τασβίρ ἢ πρώτη ἐφημερίδα
τὸν βλέπει μὲ τὸ κιάλι τῆς νὰ μοιάζῃ νυχτερίδα
καὶ στ' οὐρανοῦ νὰ τριγυρνᾷ τὸν σκοτισμένο θόλο
κι' ὄλο γιὰ μᾶς ν' ἀργοπερνᾷ, γιὰ μᾶς νὰ παίξῃ ὄλο.

Μχ. Καὶ τώρα...

Μφ. Τώρα γράφουμε καὶ στὸν Ἀλλάχ μιὰ νότα,
κι' ἂν δὲν πιστεύσεις τὴν «Τασβίρ» καὶ τὴν «Τανί» ἐρώτα,
νὰ φύγῃ, ν' ἀποσοδηθῇ ἢ συγκρουσῆς, τὸ τράκο
κι' ὄλα νὰ γίνουν ρόδινα per Dio e per Baco.

Μχ. Γιὰ τ' ἄλλο δὲ τὸ ζήτημα;

Μφ. Γιὰ ποιό; τῆς Ἀλβανίας;
Ἐκαλλιτέρευσε κι' αὐτὸ κ' εἰς δύο συμφωνίας
θαρρῶ κατασταλάζει:

Ἄ Νόμος ὁ Λεγάμενος κ' ἐκεῖ νὰ τοὺς δικάζῃ
καὶ λίγοι φόροι ἀφόρητοι καὶ φόροι εὐγνωμοσύνης
νὰ προστεθοῦν ἀπέναντι τῆς πατρικῆς μερίμνης.

Μχ. Καὶ τάλλο τὸ ἡμέτερον...

Μφ. Τὸ ζήτημα τῆς ἀλλαγῆς;
Κι' αὐτὸ, λέν, διορθώνεται, ἰσάδελφὲ μου βλάμη.

Ἔμεῖς σὰν φίλοι θέλαμε κ' ἔσας τοὺς ἑναγείς
στῶν Μούγλων νὰ σᾶς πλύνουμε τὸ καθαρὸ ποτάμι,
μὰ σεις... συλλαλητήρια, δὲν κάνει καὶ δὲν γίνεται
καὶ καταπότιον χρυσοῦν στὸ Σύνταγμα δὲν πίνεται,
μᾶς κάνατε κάθε καλὴ νὰ χάσουμε ἰδέα
δι' ὄλα τ' ἄλλα τῆς χθὲς καὶ ταπεινὰ χερσαία.

Μχ. Καὶ τώρα...

Μφ. Τώρα, μαγκαφᾶ, τὴν κεφαλή σου κλίνει
νὰ γράψω πᾶ στὴν πλάτη σου τί ὄρα τώρα εἶναι.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Πρόσωπα: Διογένης, Κολόμβος.

Διογένης. Ἀλήθεια λοιπὸν, Κολόμβε, ὅτι ἐγγίξει τὸ τέλος τῆς
δόξης σου;

Κολόμβος. Διατί; Πρόκειται ν' ἀνακαλυφθῇ ἄλλος νέος κόσμος;

Διογένης. Ὅχι νέος κόσμος, ἀλλ' ἐν καταδρομικὸν Ὀθωμανι-
κὸν, τὸ ὁποῖον ἐχάθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Κεράτειον καὶ οὐδεὶς
κατώρθωσε νὰ τὸ ἀνεύρῃ...

Κολόμβος. Μὲ ἐμβάλλετε εἰς πειρασμὸν.

Διογένης. Αἰσθάνεσθε τὴν ὄρεξιν νὰ κάμετε νέον ἐξερευνητικὸν
πλοῦν!

Κολόμβος. (Ἐτοιμαζόμενος ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Τουρκίαν).
Δώσατέ μου ἐν' αὐγό....

Διογένης. Στὴ Νέα Τοαρχία πᾶς βρὲ ἀδερφε καὶ ἕνα μόνο
αὐγό ζητᾶς;.....

Ὁ Ψύλλος

**Οί βαρυαλογούντες κλαίνε
και μοιρολογούν και λένε :**

Τ' αλογο, τ' αλογο να φύγουμε' ελοι,
γιατί μας πλάκωσαν αυτοί οι διαβόλοι.
Τ' αλογο, τ' αλογο και βίρα δρόμο
πάρτε τὰ πόδια σας, παιδιά, στὸν ὄμο.

Τ' αλογο, τ' αλογο κι' αὐτὴ ἡ μαυρὴλα
εἶναι τοῦ Τζώνη
ποῦ μας πλακώνει...
τ' αλογο, τ' αλογο κι' ἡ κλίκα ἡ σκύλλα
μὲ τὸν Σιρναῖο
ἀντάρτη νέο
θὲ νὰ μᾶς ψήση πάνω στ' ἀμμόνι.

Τ' αλογο, τ' αλογο και νέτοι σκέτοι
ελοι ἄς τὸ κόψουμε, παιδιά, κουμποῦρι...
τ' αλογο, τ' αλογο, ρὲ Πολυζέτη
ἦ κι' ἂν δὲν ἔχη... κᾶνα γαιδοῦρι!

Πᾶνε τὰ λόγια μας, πᾶνε τὰ τόσα
κρυφομιλήματα, κόποι και γρόσα,
πᾶνε και τ' ἀριθρά μας, πᾶνε πειὰ ἔλα,
ελοι τινάξαμε γιὰ μᾶς τὰ κῶλα!

Τ' αλογο, τ' αλογο κι' ὁ ἴσκιος λαῦρος
πέρα τοῦ Τζώνη μαχαίρι σέρνει...
Τ' αλογο, τ' αλογο και φόδος μαῦρος
και τὸ μυαλό μας τὸ λίγο πέρνει.

Διέστε πλακόνουμε σὲν τὰ λιοντάρια
μὲ σαπιωλέμονα και μὲ τρομπόνια...
Δικά των ἔλα! βαθμοί, παγκάρια...
— ἄχ! πῶς ἀλλάζουν, παιδιά, τὰ χρόνια!

Τ' αλογο, τ' αλογο να φύγουμε' ελοι
γιατί μᾶς ρήμαξαν αυτοί οι διαβόλοι...
Τ' αλογο, τ' αλογο και βίρα δρόμο
πάρτε τὰ πόδια σας, παιδιά στὸν ὄμο.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

- Τᾶμαθες; Ὁ κ. Καθβαδίας ἐπανερχεται εἰς Ἀθήνας.
- Νὰ κάμη τί;
- Νὰ ἐξετάση τὰ προσόντα τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.
- Μὰ αὐτὸ λὲν ὅτι θὰ τὸ κάμη ὁ Σύνδεσμος.
- Ποῖος Σύνδεσμος, ἀδελφέ; Ἐδῶ πρόκειται περὶ ἀρχαιοτήτων!

- Καὶ τί λόγους ἔχεις ὅπως πιστεύεις ὅτι θὰ σοῦ πέση ὁ πρῶτος ἀριθμὸς;
- Μοῦ τὸ εἶπεν ἡ εἰκὼν τῆς Κούλας Ροδίδου.

- Ἀκούσ' ἐκεῖ νὰ βιάση ὁ ἄθλιος τὰ μαλλιά του και τὰ γένηια του μαῦρα, ποῦ ἦσαν κατάλευκα!
- Παῦσε, καυμένη, τὴν κακογλωσσιὰ. Δὲν ξέρεις ὅτι ἔχει πένθος ἀπὸ τὴν γυναῖκά του;
- Ἄ! τὸν καυμένο! τώρα ἐξηγεῖται.

Στς

Η ΒΟΥΛΗ

Κατὰ τὸ « πτερὸ στὸν ἄνεμό... »

Πτερὸ στὸν ἄνεμο ἡ Βουλὴ μας μοιάζει.
Πότε τρομάζει
κ' εὐθὺς ἀλλάζει
σκέψη, μυαλά.

Πότε γελάει
κι' ἔλο σκορπάει
χαρὲς και γέλοια
και μὲ κοπέλια

κρυφομιλᾷ...

Πτερὸ στὸν ἄνεμο ἡ Βουλὴ μας μοιάζει
και δὲν ἀδειάζει
νὰ κουβεντιάσῃ
λόγια πολλά!

Πότε ξυπνάει,
πότε γλυστράει
και πότε μ' ὄρες
σὲ κατηφόρες

κατρακυλᾷ...

Πτερὸ στὸν ἄνεμο ἡ Βουλὴ μας μοιάζει
ἐμᾶς κυττάζει
και κάνει χάζι
κι' ἔλο μιλᾷ.

Πότε ρωτάει
ποῦ τάχα πάει
τοῦτο τὸ Κράτος
κάθε χορτάτος

ποῦ τὸ γελᾷ...

Πτερὸ στὸν ἄνεμο ἡ Βουλὴ μας μοιάζει
κι' ἄερα βγάξει
και τὸν τινάζει
σ' ἔλους μπροστά.

ΞΑΝΑΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΣΕ ΜΙΑ ΞΕΡΑΚΙΑΝΗ

Λιγνή, λιγνή, Ξερακιανὴ κοπέλλα
ποῦ τόσο βάνεις στὰ μαλλιά σου λάδι
και πλύνεσαι μὲ ξύδι πρῶτ' βράδου
ἢ μυρωδιά σου, φῶς μου, εἶναι τρέλλα.

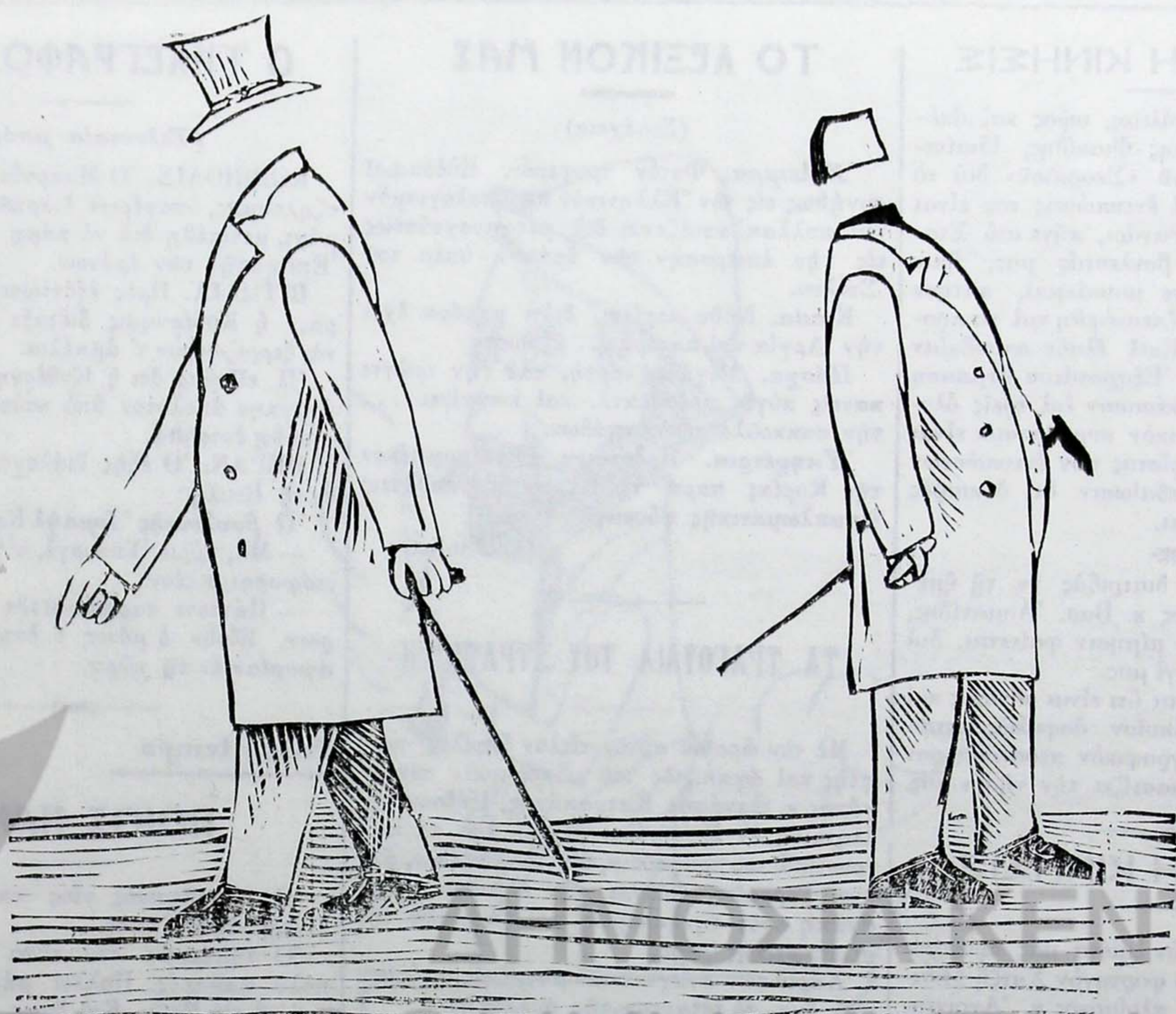
Ξερακιανὴ μὲ μάγουλα ξυδάτα
μὲ κεφαλή στὸ λάδι βουτημένη,
ἢ δῖψη σου, πουλί μου, μὲ τρελλαίνει
γιατί... παθαίνω γιὰ τσιροσαλάτα!

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ — ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Σταματιάδου «Πρόοδος» μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας
νεκρανεστήθη κατ' αὐτὰς μὲ τὸν καλὸ τὸν Λάζαρο.
Προόδους τῆς εὐχόμεθα και δάφνης νέους κλώνας,
βγάξουσα κάποιους δόλιους εἰς τὸ γαῖδουροπάζαρο.

Μπουσίου «Ἐπιθεώρησις» δεινὴ πολιτικὴ
μὲ σημασίας πρόγραμμα σπουδαίας και μεγάλης
ἐδγήκε και τὴν γράφουσε οἱ πειὸ σημαντικοί,
ἐν οἷς και ὁ ἡμέτερος ὁ Σάλτας ὁ Μιχάλης.

Βουλευτική συνεννόησις διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐν τῇ Βουλῇ ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῆς νήσου μας.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(Χρονογραφικῶς).

— Τὸ περασμένο Σάββατο, κατὰ τὸ Δημορχιακὸν ἡμερολόγιον, εἶχομεν πανσέληνον. Δι' αὐτὸ τὰ φανάρια ἐώρταζον. Ἡ πόλις τὴν νύκτα παρουσίαζε θέαμα ἐξαισίον... ὑπὸ ἀπλετον σκότος.

— Γίνεται ἡ κηδεὶα τοῦ **μεγάλου συλλαλητηρίου**. Ὁμιλοῦν ἐξ ὑπογυίου μία ντουζίνα ἐπικήδειοι ρήτορες καὶ φωτίζουν τὸ νοῆμον Κοινόν.

Θάπτεται τὸ συλλαλητήριον κ' ὅλοι συλλυποῦνται τὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν προφανεῖ συγινῆσει δέχεται τὰ συλλυπητήρια, τὰ ὁποῖα διαβιβάζει ὅπου δεῖ. Τὸ εὐφρόσυνον τοῦ γεγονότος πανηγυρίζεται διὰ φωταγίας, τῆς Δημορχίας πάνυ εὐγενῶς προσφερθείσης ν' ἀνάψῃ δύο τρία ἀπὸ τὰ φανάρια τῆς.

Τὸ πένθος ἦγον καὶ οἱ ἀδελφοὶ Μουσουλμάνοι.

— Καταπλέει εἰς τὸν λιμένα μας τὸ θαλαμηγὸν **Dunottar** μὲ 260 περιηγητάς. Ἐξέρχονται οἱ περιηγηταὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ θαυμάζουν τὰς ἀρχαιότητάς μας: Τὰ κάστρα μας, τὸν ντερέ μας, τὰ φανάρια μας, τὰ τοῦβλα μας καὶ ἐν γενεῖ κάθε πολῦτιμον ἀντικείμενον, καθὼς καὶ μιὰ ὑποψήφιον νύμφην πενήτηκοντα μόνον ἀνοίξεων. Ἐνας περιηγητὴς πλατοπόδαρος ἀγοράζει εἰς ἀνάμνησιν τὴν εἰκόνα τῶν βουλευτῶν μας. Ἐνας ἄλλος ἕνα καπίστρι καὶ οἱ ἄλλοι ὅλοι διάφορα νοῦμερα... πολυτίμων ἀντικειμένων!

— Διενεργεῖται κατὰσχες ἐπὶ τῆς καρέκλας τοῦ γραφείου τοῦ «Σκορπιού».

— Ἐλήφθη ἀπόφασις νὰ καταπαύσων ἐπὶ τινὰ καιρὸν αἱ πυρκαϊαὶ ἐν τῇ πόλει μας, πρὸς ἔνδειξιν πένθους διὰ τὰς ἁγίας ἡμέρας.

— Τὰ ξεγυμνώματα τῆς νύχτες γίνονται ἔτσι χωρατὰ καὶ... χάριν περὶ διὰ γούστου.

— Ἀσθενεῖ ὁ Μαριγλῆς σ' ἕνα χωριό.

Προσκαλεῖται ἰατρὸς καὶ προβλέπει γενικὴν ἐξάντησιν ἐξ ἀτροφίας.

Τὸν διορίζει αὐγὰ καὶ πουλερικά, ἀλλὰ δὲν βρῖσκει οὔτε ἕνα.

Τὸ πρᾶγμα θεωρεῖται κάπως παράδοξον καὶ διεξάγονται πρόχειροι ἀνακρίσεις, αἱ ὁποῖαι καταλήγουσιν εἰς τὰ ἑξῆς: «ἐπειδὴ πλησιάζουν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα, καὶ ἐπειδὴ οἱ παπάδες προκαταβολικῶς μαζεύουν τ' αὐγὰ γιὰ τὸν Δεσπότη καὶ ἐπειδὴ ὁ Δεσπότης ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην πολλῶν αὐγῶν τῆς Χώρας καὶ τῶν Περιχώρων. διὰ ταῦτα ἂν ἀρρωστήσει κανεὶς μπορεῖ καὶ νὰ πεθάνῃ».

Δίχως..... ἀντικείμενο!

Στοῦ Λαχία τὸ τσιφλίκι
μπῆκαν δυὸ βαρβάτοι λύκοι
καὶ τὰ κάναν ἄνω κάτω
ἀπὸ τὴν κορφὴ ὡς τὸν πάτο.

Βγάλαν μάτια, βγάλαν φρύδια,
Ποντικοὺς καὶ μαῦρα φεῖδια
καὶ τ' ἀφήκαν στὰ χωριά
νὰ ρημάξουν τὰ φλουριά.

Μὲ τὸ πρῶτο σπάρο
ὄπου πάρεις κ' ὄπου πάρω
κ' ὄ,τι ἀρπάξω κ' ὄ,τι ἀρπάξεις
νὰ λουφάξω, νὰ λουφάξης.

Τῶπανε καὶ στὸν κουμπάρο,
τὸν ἀχόρταγο τὸν γλάρο...
Τάβρε, λέν, ξετίσιπωτα
μὰ δὲν εἶπε τίποτα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίκετο ἐκ Κων)πόλεως, σῶος καὶ ἀνέ-
ραιος, ὁ κ. Δημητράκης Φιακίδης, ἰδιαιτε-
ρος ἀπεσταλμένος τοῦ «Σκορπιού» διὰ τὸ
Κρητικὸν ζήτημα. Αἱ ἐντυπώσεις του εἶναι
αἱ ἐξῆς: Πῆγε στὸ Φανάρι, πῆγε στὸ Στα-
θροδρόμι, εἶδε τοὺς βουλευτὰς μας, ἦπιε
καφὲ μαζί των, ἔφαγε μουσαλεμπὶ, πῆγε
πεντέξη σκύλλους καὶ ἐπεσκέφθη καὶ τὸ προ-
αύλιον τῆς Βουλῆς. Ἐκεῖ ἔλαβε σπουδαίαν
συνέντευξιν μετὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου ὄντισαση
τῆς περιφερείας, διαρκέσασαν ἐπὶ τρεῖς ὁλο-
κλήρους ὥρας. Τὸ γενικὸν συμπέρασμα εἶναι
ὅτι ἀποκομίζει τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων
καὶ τὴν ὑψηλὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ὁ καιρὸς
δοσонуύπω καλλιτερεύει.

✱

Ὁ ἀπό τινος τὰς διατριβὰς ἐν τῇ ἡμε-
τέρᾳ πόλει ποιούμενος κ. Βασ. Ἀσμανίδης,
ἠγκυροβόλησε, κατὰ μίμησιν φαίνεται, διὰ
παντὸς εἰς ἰδ... πουγγί μας.

Ψιθυρίζεται μάλιστα ὅτι εἶναι κίτοχος καὶ
τοῦ φαριμαίου, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς κατα-
στρέφει τὸν δημοσιογραφικὸν περὸν ὀσπορον
ὁ ὁποῖος ἀπὸ τινος μαστίζει τὴν νῆσόν μας.

ΛΙΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας προερχό-
μενον ἐκ Σμύρνης, τὸ φορητὸν Χατζῆ Μπα-
χάρης, τοῦ ὁποῖου ὁ πλοίαρχος κ. Ἀνοιτο-
χέρης ἔφαγε μιὰ βραδυὰ στοῦ Κλωναρίδου
14 (ἀριθ. δέκα καὶ τέσσαρα) γρόσια γερά.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ «ΣΚΟΡΠΙΟ»

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως τοῦ
Μακαρέως ὅτι ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐφοροεπιτροπὴ
ἐπεσκέφθη ἐν σώματι τὰς Σχολὰς ἀποκο-
μίσασα τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων. Τὰ
μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀπέτεινον εἰς τοὺς μα-
θητὰς διαφόρους ἐρωτήσεις δι' ὧν κατέδειξαν
καὶ τὴν εὐρυμάθειαν αὐτῶν, καὶ τὴν συν-
αισθησιν τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς. Ἐκ
τῶν ἐρωτήσεων παραθέτομέν τινας, τὰς μάλ-
λον ἐνδιαφερούσας. Οὕτω τῶν ἐκ τῆς ἐπι-
τροπῆς τις, παρακολουθῶν ἐκ τοῦ σύνεγ-
γυς τὰς ἐν τῇ ἑσπερίᾳ προόδους ἠρώτησε τί
ἔστιν ἰδεατὸν ἐν τῇ διαλυτῇ τῆς Τουρκικῆς
φιλολογίας ἐφηρμοσμένης εἰς τὰς τέχνας
καὶ ἐπιστήμας. Ἄλλος, γνώστης οὗτος τῆς
Ἑλληνικῆς φιλολογίας, περὶ τοῦ σκοποῦ
τοῦ Ἰσοκράτους γράψαντος τὸν πρὸς Δο-
μένικον. Ἄλλος περὶ τῆς ἀερολογίας καὶ
τῆς σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὴν ἐν γένει διαι-
τητικὴν. Τὸ θέμα ἦτο κάπως δυσνόητον
καὶ ὁ μαθητὴς ἐσκέπτετο. Τότε δ' ἐξετάζων
διετύπωσε σαφέστερον τὴν ἐρώτησιν ὡς ἐξῆς:
«Ὁ ἄνθρωπος, ἐννοήσατε; τρέφεται καὶ διὰ
τοῦ ἀέρος καὶ πνευματικῶς καὶ σωματικῶς·
ἀρα βάσις τῆς διαίτης του εἶνε ἡ ἀερολογία»
καὶ ἐννοήθη ἀμέσως. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο
νὰ ἐμιμοῦντο καὶ ἄλλοι τὸ παράδειγμα τῆς
εὐτυχοῦς πόλεως, ἧς τὸ μέλλον ὑπὸ τοιαύ-
τας συνθήκας ὑπόσχεται πλεῖστα.

Στις

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΜΑΣ

(Συνέχεια)

Ἑλλειμμα. Φυτὸν τρυφερόν. Εὐδόκιμει
συνήθως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν προϋπολογισμὸν
καὶ πολλαπλασιάζεται διὰ μεταμοσχεύσεως
εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ
Στόλου.

Καῖα. Νόθο κορίτσι, διότι μητέρα ἔχει
τὴν Ἀργία καὶ πατέρα... ἄγνωστο.

Πάσχα. Μεγάλῃ ἑορτῇ, καθ' ἣν τρώγει
κανεὶς αὐγά, κρέας κτλ. καὶ παχαίνει...
τὴν σακκοῦλα τῶν παπάδων.

Υψηρέτρια. Πρόσωπον ἐπιτετραμμένον
τῆς Κυρίας παρὰ τῇ Κυρίῳ δι' ὑποθέσεις
διπαπλωματικῆς φύσεως.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

Μὲ τὸν ὠραῖον αὐτὸν τίτλον ὁ φίλος ποι-
ητὴς καὶ ἀγαπητὸς τοῦ «Σκορπιού» συνεργ-
γάτης κ. Θανάσης Κατραπάνης, ἐξέδωκε τε-
λευταίως ἐν Κων)πόλει μερικὰ ἀπὸ τὰ πα-
τριωτικά του τραγούδια, διὰ τῶν ὁποίων, ἄλ-
λος Φερραῖος, ψάλλει τὴν ἐλευθερίαν, τὴν
ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὰ καλὰ τῆς
στρατιωτικῆς ζωῆς.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας, δημοσιεύομεν
ἑδῶ ἓνα, τὸ τέταρτον τῆς συλλογῆς.

✱

Γιὰ τὴν κοινὴν πατρίδα.

Μὴν κλαίτε, φίλοι καὶ φιληνάδες,
μὴν κλαίτε, ψυχὴ μου, π' ἀναχώρῳ.
Πάλε θὲ νάρθω νὰ σ' ἀνταμῶσω
μὲ τὸ σπαθί μου, ποὺ θὰ φορῶ.

Κ' ἐκεῖ ποὺ θάμαι θὰ σὲ θυμᾶται
ἄχ! ἡ ψυχὴ μου παντοτεινά.
Θεὸ, πατρίδα κ' ἐσένα φῶς μου,
Ἐσᾶς τὰ τρία θὰ προσκυνᾶ.

Κι' ὅταν θὰ κράξη πολέμου λάθρα
κ' ἐσὺ, ψυχὴ μου, νὰ μὴ σταθῆς.
Γιὰ τὴν κοινὴν μας γλυκεῖα πατρίδα
ἐγὼ σὺν πέσω, σὺ νὰ σταθῆς.

Σὺν παλληκάρι, σὺν Ρωμιοπούλα
πλάγι στὸ σῶμά μου ν' ἀντισταθῆς
κι' ὅταν σοῦ ἔλθῃ ζεστὸ τὸ βόλι
μαζὺ νὰ πέσουμε κάτω στὴ γῆς.

Ἐγὼ θὰ γίνω κυπαρισσάκι
καὶ σὺ θὰ γίνῃς χρυσοῦ μηλιά
νὰρχουντ' οἱ νέοι καὶ τὰ κορίτσια
νὰ τραγουδοῦνε μὲ τὰ πουλιά.

Θ' ἀργοκουνοῦμε καμαρωμένα
καὶ θὰ μᾶς χαίρειτ' ἡ λαγκαδιὰ
καὶ ἡ Πατρίδα σ' ἄλλους θὰ λέγη
γιὰ μένα πέσανε τὰ δυὸ παιδιὰ.

Θ. Κ.

Τὸ βιβλιαράκι πωλεῖται εἰς τὸ καπνοπω-
λεῖον τοῦ κ. Ἀθ. Ταχτατζῆ ἀντὶ γροσίου.

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ

(Τελευταία μπόρα).

ΚΟΝ)ΠΟΛΙΣ. Ὁ Μακροβούτ ἐφένης Χα-
τζηλοκμᾶς, ὑποφέρων διαρκῶς ἀπὸ τὸ στο-
μάχι, μετετέθη διὰ νὰ κάμῃ διαίταν εἰς τὴν
Ἐπιτροπὴν τῶν ἐράνων.

ΒΙΤΩΛΙΑ. Πρὸς ἐξόντωσιν τῆς φυλλοξή-
ρας, ἡ Κυβέρνησις διέταξε τοὺς κατοίκους
νὰ ξερριζώσουν τ' ἀμπέλια.

Ἡ εἶδησις ὅτι ἡ Κυβέρνησις τάχα ἔχει
ἀνάγκην ἀπόλυτον ἀπὸ κούτσουρα δὲν ἐπι-
στεύθη ἐνταῦθα.

ΠΕΡΑΝ. Ὁ ἐξῆς διάλογος ἔλαβε χώραν
ἐν τῇ Βουλῇ:

Ὁ βουλευτὴς Ἰσμαὴλ Κεμάλ. (ἀλθανός).
— Μὰ, κύριε Ὑπουργέ, οἱ φόροι εἶνε ἀνυ-
πόφοροι πλέον.

— Πάντοτε παραπονεῖσθε κατὰ τῶν φό-
ρων. Εἰσθε ὁ μόνος ὁ ὁποῖος θέλετε τὴν
ἀφορίαν ἐν τῇ χώρᾳ.

Passa tempo

ΠΟΙΟΣ ΝΑΝΑΙ;

Ὁ προχθεσινὸς νέος καὶ κομψὸς ἦτο
ὁ Δημόσιος Κῆπος.

Ὁ σημερινὸς δὲν εἶναι νέος, οὔτε καὶ
πολὺ καθαρός. Πολλοὶ μάλιστα συχαίνον-
ται νὰ τὸν ἴδωσιν. Καὶ ὅμως ἐκεῖνος τοὺς ξε-
καθαρίζει ὄλους μὲ χαρὰ. Δέχεται καὶ τὰς
νύκτας ἀκόμη. Αἱ περιποιήσεις του, λέ-
γουσιν, εἶναι τόσοσιν τρυφεραὶ καὶ εὐεργετικά,
ὥστε ὅσοι καὶ ὅσοι τὸν ἐπισκέπτονται φεύ-
γουν ἀπὸ κοντὰ του ἐξηνητημένοι. Δι' αὐτὸ
συνήθως μετὰ τὴν συναστροφὴν του ἐ-
πιβάλλεται εἰς ὑπνος.

Ἐδῶ στὴ Μυτιλήνῃ ἔχει καὶ συνεταιρον
εἰς τὰς ἐργασίας του. Εἰς μικρότερα μέρη
θριαμβεύει μόνος.

Ποῖος νᾶναι!
Καὶ μιὰ λεπτομέρεια: Ἀνέκαθεν ἦτο πο-
λίτης συνταγματικώτατος καὶ θερμόαιμος
μεσημβρινός.

Τὸ δίνει τὸ παίρνει,
τὸ ξεναδίνει τὸ ξεναπαίρνει.

Τί εἶναι;

Γιάννης ὁ 45ος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπι-
τροπῆς τοῦ Σωματείου «Ἄτλας» ἀποδοθέν-
τες ἤδη ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος
μας εἰς τοὺς κόλπους τῆς Κοινωνίας καὶ εἰς
τὰς ἡμετέρας οἰκογενείας καὶ ἀναγνωρίζον-
τες ὅτι ὁ ἔγκριτος συμπολίτης ἡμῶν Κοσ-
σταμάτιος Ἰ. Γεωργιάδης διὰ τῆς αὐταπαρ-
νήσεως αὐτοῦ, τῆς ἀφιλοχρηματίας καὶ τῆς
ἐλευθεριότητος του συνετέλεσεν εἰς τὴν ἑσὸν
ἐνεσσι ταχεῖαν διακπεραίωσιν τῆς δίκης καὶ
εἰς τὴν αἰσίαν αὐτῆς ἐκδασιν, ἐκφράζομεν
αὐτῷ δημοσίᾳ τὴν βαθεῖαν καὶ ἀνεξάλειπτον
ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, διαβεβαιῶντες ὅτι θέ-
λομεν διατηρήσῃ πάντοτε ζωηρὰν καὶ ἀκ-
μαίαν εἰς τὴν καρδίαν μας τὴν ἀφοσίωσιν
καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν ἔγκριτον ἡμῶν συμ-
πολίτην.

Μυτιλήνῃ 8 Ἀπριλίου 1910.

Π. Α. Κατσακούλης
Μ. Κωνσταντινίδης
Α. Α. Σαμάρας

Ο πλοίαρχος του θαλαμηγού **DUNOTAR** πού πέρασε πρό τινος από τόν λιμένα μας. Παρόμοια γελοιογραφία ήτο κρεμασμένη στο σαλόνι του θαλαμηγού. 'Απ' εκεί τήν ξεσήκωσε ο φίλος Γουλλίδης.

ΣΤΟΝ ΤΥΜΦΡΗΣΤΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Τά ἔμμετρό σου και πεζά και ἱππικά συνάμα
τά εἶδα και... τί νά σέ πῶ! τὸ ψέμμα δέν τ' ἀρέσω.
'Εγὼ τόσο δυσκολιος — ὦ τῶν θαυμάτων θαῦμα!
ἀκόμη δὲ τὰ διάβασα μοῦ ἤλθε εὐθύς νά χ...

Στὸν ἴδιο

Σὰν εἶδα και τὸ κάδρο σου στ' ὠραῖό σου βιβλίο
μὲ κείνα τὰ μουστάκια του, τὰ τόσο ἀντάξιά σου,
τὸ ρῆμα τοῦ Θεάνθρωπου θυμήθηκα τὸ θεῖο:
«Μὴ γνώτω τὸ κεφάλι σου τί πράττει ἡ δεξιά σου!»

ΞΑΝΑΤΥΠΩΜΑΤΑ

Σὲ μιὰ κοντὴ Γαλανομάτα:
Γιατί νά βάλῃς μακρὰ
μικρὴ γαλανομάτα μου;
Και μοῦ κρυψες τὰ κάλλη σου
τὰ παχουλά κι' ὠραῖα;

Ἄχ, ἔτσι καθὼς ἔγινες
σὲ παίρνω γιὰ τὴ γάτα μου
πούχει τὰ κάλλη περισσά
και τὴν οὐρὰ μακραιά!

Ο ΤΣΙΓΚΟΥΝΗΣ

Γιατί παράδες ξόδεψε ὁ Ἔρμος στ' ὄνειρό του
ἀπ' τὴν περίσσια λύπη του ἔκοψε τὸν λαιμό του.

Ο ΤΕΜΠΕΛΗΣ

Ἔνα τεμπέλη μιὰ φορὰ σὲ φυλακὴ εἶχαν βάνει.
Γιὰ νά μὴ βγῆ, εἶπε μόνος του πὼς ἔχει φόνο κάνει.

Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Εἶναι ἀργὸς στὸ τρέξιμο, μὰ σὲ τραπέζι ἂν πάει
σὰν γλάρος λὲν ἀχόρταγος δὲν τρέχει μόν' πετάει.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἔκθεσις ζώων.

Μὲ δέκα μόνον γρόσια βλέπει κανεὶς ἕνα
Ποντικὸν μὲ ἕνα φρῦδι και ἄλλα διά-
φορα πολύτιμα ἀντικείμενα. Τὸ ἔργον εἶναι
ἐθνικὸν και κάθε πατριώτης ὀφείλει νά τὸ
ὑποστηρίξῃ πάση θυσίᾳ. Ἐκεῖ θὰ ἴδῃτε και
σπανίας βδέλλας νά ροφοῦν τὸ αἷμα τοῦ
ἀρρώστου και κάτι μαῦρα τσιμούρια νά κολ-
νοῦν στὸ πουγγί και ξεκολλημὸ νά μὴ ἔχουν.

Ἡ Διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ.